

קדושת וירא ולי לה

פרשת וירא

השם יתברך במדת גבורה. וידוע שבכל מקום שיש אהבה ויראה דהוא אש ומים מוכרח שיהיה מדה הממוצע דהיא תפארת בחינת יעקב אבינו דיעקב הוא תפארת לכן אז במילה דהיא אהבה ויראה הוכרח שיהיה התפארת גם כן דהיא הממוצע, אם כן היה אז כל ג' בחינות ומדות של אברהם יצחק ויעקב. ועל פי זה מובן פירוש הכתוב כפי הזוהר הקדוש וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים, שראה אז אברהם יצחק ויעקב והבן:

בפסוק וירא וירץ לקראתם. כי אברהם אשר היה לו הכאב מן המילה ועל החולה יש מדת רחמנות עליו ואברהם התחזק בכאן לרוץ לקראתם עשה כאן מדת גבורה וזכה לנשמה של יצחק שהוא מדה זו נמצא יש כאן מדת אברהם ויצחק וכל מקום שיש אברהם ויצחק שם יש יעקב. וזהו וירא והנה שלשה אנשים, אברהם יצחק ויעקב:

וירא אליו ה' באלוני כנ'. ויש לדקדק למה לא כתב וירא ה' אל אברהם ולמה אינו מזכיר שמו. ונראה, כי הבורא ברוך הוא משפיע שפע לברואיו ויש שפע אשר לא צמצם עדיין בעולמות. והנה השפע אשר הוא מצומצם בעולמות הוא באותיות כגון עולם השרפים הצמצום הוא באותיות שרפים וכן לכל העולמות שלהם וכן לעולם התחתון לכל אחד כפי אותיות שלו, היינו לאברהם השפע מצמצום אברהם וכן לכל אדם. והנה האדם העובד להשם יתברך במסירת נפש אז הוא מתפשט מאותיות ומדבק עצמו להשפע אשר עדיין לא נתצמצם באותיות. והנה אברהם אבינו עליו השלום מל עצמו לעת זקנותו והיה עובד הבורא ברוך הוא במסירת נפש ועל ידי זה נתפשט עצמו מן האותיות שלו, כי הוא דבוק בהשפע אשר עדיין לא נתצמצם באותיות ולא נקרא בשמו כלל. וזהו וירא אליו ה', שלא נקרא בשמו כלל: